

ئاسته‌كانى نووسىن و گۆڭل انەوھى زمان ... نىھاد جامى

كاتىك زمان لە دەرەوھى سەنتەر نووسىن بخوڤقەندەت، ئەوا تەكست نىيە بەبە بوونى سەنتەر دەتە بوون، بەبەكو تەكست ھەوڤكە بە نووسىنەوھى بونىاد، ئەو تەگەيشتنە پەكھاتە بونىادييەكەى ڤڤمانى «ھاوز» دلاوەر ەحىمى پەكدەندەت.

ئەو نووسىنە كردهى خوڤندنەوھى ناباتەوھى ئاستى ەاقەكردن لەسەر بنەماى دەستەواژە و دەنگى كارەكتەرەكانى ناو تەكست، ھەندەى ھەوڤكە بە تەگەيشتنى تەئويلكارىيانەى زمانى گۆڭل انەوھى و ئاستەكانى نووسىن بە ئەوھش پەويستمان بەوھ دەبەت بە ناو چەندان دیدى فەلسەفى بگەڤينەوھى، بە لای فەيلەسووفانەك كە كاريان لەسەر ھەردوو چەمكى زمان و نووسىن بوو، بەيە ئەوھى ئەمە لەرەدا دەگەڤينەوھى بە لای، بەشدارىكردنى فەيلەسووفەكانى وەك ژاك ديريڤا و ژاڤيا كريستيفايە، ئەو چەمكەنەش كە لە نەوان گۆڭل انەوھى و زمان و نووسىندا ئيشيان لەسەر دەكەينەوھى برىتين لە «دەقناسى، گراماتەلەجيا -زانستى نووسىن، ستراتيچى گوتار، گوتارى كەنەقا»، زهان»

كاتىك لەسەر ەاقەكردن نەوھستانى ماناى واىە، ئەمە مەبەستى نەو تەكستمان بە گرىنگ نىيە، ھەندەى دەمانەوڤت لە ئاستەكى فراوانى زماندا مانا بنووسىنەوھى، نووسىنەوھى مانا گەڤانەوھى بە ناو گۆڭل انەوھى و زمانى نووسىن، ئەوھش لەبەى دڤزىنەوھى كارەكتەر و رووخسارى دەنگەكان، دەيەوڤت يادەوھرى دەنگ لە دەنگى تاكەوھى بگەڤتە سەر كەدەنگى ئەمە.

ھەبەت كاتىك بمانەوڤت دەنگەكى نەو زمان بناسىن، نەك ئەو تەكستە ناىەت بىناسىن، بەبەكو سىماى ئەودىوى دەنگ ھىچ مەعريفەيەك بەكردهى خوڤندنەوھى ئەمە نابەخشەت، بەقەد ئەوھى ئيش لەسەر كارەكى پووچگەرايانە دەكەين.

بەيە خەمان بە كارەكەوھى سەرقا ناكەين كە لە بنەەتدا ھەر ھەوڤكەى لەو شەوھىە لەبرى زىندووڤاگرتنى تەكست، دەبەتە بكوژى ئاستە جياوازەكانى تەكستى ھاوز، بەھەى ئەوھى گوتارى تەكست لەووى ڤڤنانەوھى زمانى نەبردووھتەوھى ناو گۆڭل انەوھىەكەوھى كە سەنتەرمان بە بخوڤقەندەت، بەبەكو لە ھەوھشانەوھى سەنتەرەوھى چەمكى گوتار ھەدەوھشەنرەتەوھى، لە شوڤنىدا بونىادەكان لەسەر

پرېسې ئاماده بوونېكى نا ئامادهن.

ئېمە لە ژاك دېريدا ئەو ډېر بووين كه هه ډوهندنهوې سېنتەر، پرېسې نووسينهوې بونياده، لېرهدا زمانى ناو ډېمانهكې هېمى سېنتەر هه ډوهندنهوې بونيادهكانن بهشدرای له نووسينهوې گډانهوې دهكهن، بونيادهكان لههېچ ئاست ډكدا بهشدرای له خو ډقاندنهوې سېنتەر ناكهن، ئەگەر بهزمانى دېريدا قسه بكهين ده ډين «ئېمە دهتوانين به ډې سېنتەر بم ډيننهوې، من واى دهبينم كه سېنتەر وهزيفهيه، نهك بوون ډې يا واقيع، به ډكو تهنيا وهزيفهيه» التفكيك: المركز و اللعب، الطليعه الادبيه، العدد (5-6) 1990 ص 64.

دلاوهر دركى ئەو ډاستيه دهكات، ډېيه ئەو وهزيفهيه به گډانهوې نابەخش، ئەو بوونهوې ده داتهوې به بونيادهكان، ئەوې بونيادهكانن ډن، ده گه ډنهوې ډېو زهمه نى له يادكراو، زهمه ډك ه ډنده دوور نييه، ئەده بياتى ئېمە ويستووويه تى وهك څى ههميشه له ډېى كارهكترهكانهوې بگه ډتهوې ناو يادهوهر ييهوې، لهو كاته شدا تېكستهكان نوقمى ډې څكى دهروونشيكارى ده بنهوې، به ډام لهم ډېمانه دا ئەوې يادهوهرى كارهكترهكان نييه، ه ډندهى يادهوهرى زمانه، زمان يادهوهرى تاك كه سېنتى له نه بوونى سېنتەر گډ يوه تهوې ناو كې يادى گشتى، كه يادهوهرى كولتوورى نهوېه كه خهونى بينيپوو، ئېسته زمان يادهوهرى څى دهكات به يادهوهرى نهوېهك، كه ههرگيز نهوې هېمى نييه، به ډكو نهوې پېش تهوېشه.

لېرهدا يادهوهرى زمان گومان ده خاته سهر لېچكه دهروونشيكارييهكې فرېد كه ه ډكارى نه څې شوونى مر ډې يادهوهرى ده گه ډنه ډتهوې، لېرهدا گډانهوې له ئاستى دهروونشيكارييهوې يادهوهرى ناكاته بهش ډكى ئەو مر ډقه، به ډكو ئەو دېده تېكدهشك ډنت و ئهلتەر ناتيفه كهشى يادهوهرى زمانه، ډېيه گه ډانهوې ډې يادهوهرى نه څې شوونى كارهكتەر نييه، به قهد ئەوې پرېسې نووسينهوې ئازاد بوونى دهنگى كې يادى ئېمەيه له ناو گډانهوې، ئەوې ډچوونه به ناو نه ډنى چير ډكه چه پېنراوه كانمان. ډېيه زمان يادهوهرى څى نهك كارهكتەر ده گډانهوې.

يادهوهرى زمان نه ډنى شهوانى س ډكس وههستى چه پېنراوه، ډې ډانى ئەو ده مامكه ئەخلاقيه ډې ډانى ئەو ډووبه ندهى سهر مانايه كه پېل ريكل به ته ئويلى مانا ده يناس ډنت، كه «بابه تهكه لېك ناداتهوې، به ډكو ډووبه ندهكان لا ده با و شيكردنهوېه كه ډووپ ډشهكان كه ده كاتهوې»

هرمينڤ تيك: زيندووبوونهوهى مانا يان كه مېوونهوهى گومان/ پل
يكړ، وەرگډانې: پيمان، بېرى نو (22).

بـيه ئهوه كارهكتەر نييه بهشهرمهوه يادهوهى بگډتهوه، بهـكو
زمان لهـى گډانهوهى يادهوهى دهـما مكي ئاخوتنى كارهكتەر فـ
دهـدات و وهـك خـى ئازادانه دهـينووسـتهوه، لـرهـدا دلاوهر لاکانيـانه
سهـيرى ئهـو حـقيقهـته دهـكات، بهـوهى بنياتناني زمان و نهـست وهـك
يهـکترين.

درککردن بهـو حاـته که زمان و نهـست وهـك يهـك بن، لـرهـدا له
قسهـکردن لهـ گډانهوه دهـبـت بچينه سهر پرسيارى: گډانهوه کهـيه؟
خودى زمانى ناو چيرـکه که نادره؟ يا حاـته نهـستى نووسـهـر که
لهـ ناو چيرـکه که ماندا خـهـيا دهـكات و لهـگهـ کـتايى بهـشى يهـکهـم به
گهـيشتنى ئيمـلـک بهـئاگا دهـهـنـرتهوه؟

زمان و نهـست دوو بونيادى وهـك هاوشـوهى يهـکترى بهـشدارى لهـ
گډانهوه دهـکهـن، نووسـهـر تهـنانهـت وهـك بوونى واقعيش لهـ دهرهوهى
سـنـتهـره، مادام وهـك ديريدا گوتى سـنـتهـر بوونـکى واقعى نييه،
نووسـهـرى مـانهـکهـى ئـمهـش لهـ ناو بونياد بهـشدارى زمان و نهـست
دهـكات، بهـمـام بهـشداريـهـك وهـك کهـسـکى زهـانى دهـيخا تهـ وو.

لهـ نـوان زهان و لاکانيـهـتدا بهـواتاي تـگهـيشتنى کريشتيـفا و ژاک
لاکان بـ زمان، بابـهـتـکه بـ گډانهوهى ئهـو تـکـسته کهـمـکـى زـمان
پـ دهـكات، گډانهوه کارهكتەرـک نييه، بهـکو يادهوهى زمانى
کـيـادى نهـوهـيه که لهـ خهـونهوه بهـرهـو نـاومـدى دهـن، لهـ وونـترين
تـگهـيشـتندا دهـتوانين يادهوهى زمان بهـ کـيـادى نـاومـدى ناو
بهـرين، بهـمـام سهرهـتا هـو دهـدهـين لهـ نـوان ديدى لاکانيـانه و زهان
وهـك چهـمکـک بـ تـگهـيشـتن لهـ ئاستى گډانهوه، مانا فـهـرهـهـنگيـهـکهـى
ئـهـو دوو چهـمکـه بخهـينه وو، بهـهـى ئهـوهى زهان وابـهـستهـى ئهـو ديدـه
لاکانيـه، بـيه بهـبـگهـ انـهـوه بـ لاکان ناتوانين زهان وهـك چهـمکـکى
کريستيـفا مانا يهـك وون ناکا تهوه.

لاکان ميتا زمان وهـك هـو بـهـوودهيى دهـبينـت، بهـهـى ئهـوهى که
زمان بـ خـى لهـ شـوهى نهـست بنيات نرابـت، کهـواته ميتا زمان وهـك
ئـهـوهـيه ميتا نهـست بخوـقـنين، بـيه ميتا زمان بـ لاکان شـتـک نييه
جگه لهـ بـهـوودهيى، کهـچى کريستـفا دهـيهـوت زهـمينهـى فـهـلسهـفى و
ئـماژـهـناسى بهـ ميتا زمان بهـخشـت، بـ ئهـوهـش دهـگهـتهوه لای
زمانهـوانـکى وهـك سـسـر، لهـ جياکردنهوهى نـوان زمان و ئاخوتن.

لـرهـوه ميتا زمان لهـى زهان وهـك نهـخـشيـهـکى دهـروونى نهـنيـهـکانى

ئەودىو زمان ئاشكرا دەكەن، ئەو ھەش وابەستەى بىر كۆردنەو ھى عەقۇق كە
كە زمان بىنات دەنەت، لـرەو ھى جىاوازى كرىستىفا لە لاكان
دەردەكەوت، بەھەى ئەو ھى بىر كۆردنەو ھى لاكانى چەندە زمان و نەست
و ھەك يەك بىنەت، بەھەم زمان زەربەى كات مەھكومە بەسنوور و
بىر كۆردنەو ھى عەقۇق نەك نەست، ئەو ھى وا دەكات مېتا زمانەكار كى
بەھوودەى لاكانىانە بە كرىستىفا بىت بە كۆردنەو ھى كەدە
دەلالىيەكانى زمان.

ئەو ھەش مېتا زمان لەرەى زھان ھەك نەخەشەى كى دەروونى ونا دەكات،
زھانى كارەكتەر كە لەھەى چو ھە ناو مېتا زمانىيەو ھە حەقىقەتى
شاراوەى عەقۇق بەرجەستە دەكات، بە ئەو ھەش كرىستىفا نموونە بە
ھاملەتى شكسپىر دىنەتەو ھە كارەكتەر كى زھانىيە.

ئەو پانەراما خەرايە ھەو كە بە تەگەشتن لە زھان تا بزائىن
گەھەو ھە چ پەو ھەندى بە زھانەو ھە ھە؟ گەھەو ھە ھاوژە مەقۇق
نىيە كە تووشى نەخەشەى كى دەروونى ھاتبەت، بەھەكو ئەو زمان
خەتەى ھەك زھان دەردەكەوت، دەنگى ناو يادەو ھەرى زمان كە لە
بەنرەتدا ئاخاوتنە لەناو زمان، لەھەى يادەو ھەرىيەو ھە ابردو
ناگەھەو ھە، بەقەد ئەو ھە حەقىقەتى شاراوەى زمان دەباتە ئەودىو
زمانى شاراوە، لەھەى كۆردنەو ھى كەدە دەلالىيەكانى زمان، ئەو ھەش لە
و ھەنى ھەمزی جەستە بەرجەستە دەبەت، بەو ھەىيەى زمان بە خەى جەستە
دەشارەتەو ھە و مېتا زمان لەناو ھەمانەكە دەت دەمانباتە ئاستى
زھانى گەھەو ھە تا سەكسكردن و يارىي سەكسكردن لەھەى پىشەى پزىشكى
و گەمەى ژن و مەرد كە زھان لە بنەتدا دەيەوت بەت ئەو ھە
دەمامكى ئەخلاقى عەقۇقە و لە نەستدا لە پەو ھەندى كەمەىيەتى دەگەھەت
بە گەمەى چەئزبەخشىن بە جەستە.

ھەبەت مېتازما، زمان بەرەو ئاستى خەيا بىردنەو ھە دەبات، ئەو
تەگەشتە سەسەرىيەى كە پەى واىە زمان لە دەرو ھە حەقىقەتە، بە
خەى ئىشكۆردنەو ھە لە چەنىتە دىزىنەو ھە حەقىقەتى شاراوە، ئەو ھە
فەرىد بوو واى لە لاكان كۆرد زمان بگەيەنەتە ئاستى نەست، كە
بەبەواى كرىستىفا ھەخە لە لاكان لەو ھە سەر ھەدەدات، بەو ھەى لە
گۆگرتنى لە زھانىيەكان موبالەغەى نەستى تەدا كۆردوون، كە ناو
دەبات بەروو ھەو ھەو ھەو ھە لەگە ھە ترسىيەك بەو ھە «داختنى ئەو
كرانەو ھەى بەرەو نادىارى بىردو ھە، بەرەو ھاوژبوون بەو مانايەى
كە پا ھەرى سەكسىن، كە لای فەرىد كرانەو ھەى ھەنووكەيە»

اسم موت أو حياه / جوليا كرىستىفا، (ترجمە) د. صبحى البستانى،
الفكر العربى المعاصر، العدد (23) كانون الپانى 1983/ص72.

لښاره وه مړۍ څه ځان له ناو زماندا شوناسی کاره کتر ځکیان نییه، نه ځکه به ځای ته وهی دلاوهر ناتوان ځت کاره کتر بخو ځنځت، به ځکو پښو ونډی به و ځاستییه ځگ ځانه وه هیه کاره کتره ځان ځاسته قینه ی ځان نین، هڅنډه ی نو ځنهرایه تی گوتار ځکی ځمه ځایه تی ده ځکن، ته وه جهسته ی ته وان نییه ئازاده، به ځکو جهسته ی ته وان وابسته ی بونیاده عه ځاییه که ی زمانه، لښاره وه ځگ ځانه وه رځ مانووس ده کات به مړۍ ځکی لاکانی که زمان و نه ست وه ځکه یه ځوانین ده بینځت، که چی زمان به ځای له ناو ځمانه که له ځمانه که جیا ده به ته وه و وه ځ پر ځسه ی میتازمان دهرده که و ته وه، سهره نجام راستییه که ش لای ځمانووس نییه، هڅنډه ی حه قیقه ت له دیده کریستیغییه که ی دهرده که و ځت، ههرنا یاده وه ری زمان ځیادی برینداری کوردییه، که بیرکړدنه وه وه ځ گوتار ځکی عه ځای ته ی ته وه کولتووره وابسته ی چه پانډن بووه، به یه زمان له ځای ځگ ځانه وه ده ځته ته وه دیوی زمانه که و ئاخاوتن که حه قیقه ت ده شار ته وه، له ځای نه گوتراو، ته و میتا زمانی ځگ ځانه وه دځی زهانییه که تیایدا نووسین دته بوون و ځکی ځمانی هاوړ ده به ته ځووبه رځکی ځمه ځناسیانه ی زمان به ځکوشتنی خود و له دایکبوونه وه ی له ناو ئمه دا، ته وه ش قسه کړدنه له نووسین وه ځ زانست و تځکست وه ځ زانستی ته و نووسینه.

چه مکی تځکستناسی وهرگیراوی ناو دنیای فلهسه فی ژلیا کریستیغایه، ته و کاته ی تځکست وه ځ زانست سهیر ده که یین، به واتای تځکست ده به ته ځووبه رځکی زمانه وانی به نووسینه وه ی پښو ونډییه ځمه ځایه تییه ځان و ځقه کړدنه وه ی ئامازه زمانه وانییه ځان که کریستیغایه به سیمانالیزا ناوی ده بات.

کړده ی خو ځنډنه وه ی هاوړ ځووبه ځووی پرسپاری زه مه نیمان ده کاته وه، نه ځکه دځزینه وه ی وه ځامی پرسپاره ځانمان، ئمه له و تځکسته دا ناکر ځت چټر له و ځوه وه ده ست به ځنین که چن تځکست وه ځام به و پرسپاره خودیانه ی ئمه ده داته وه، به ځکو ځکه به پځچه وانه وه، ته و ځمانه زیاده ځه ویمان به ی نه کړدوه ته گهر به ځین به مانا کریستیغییه که ی تځکست ځووبه رځکی زانسته به ناو دیدی ځمه ځگا، ځمه ځگای ئمه ی خو ځنهر نییه له ساته وه ختی ئسته دا، به ځکو ځمه ځگای تځکست گه ځانه وه ی به ناو مه عریفه ی ده نگه پچ ځاوه کانی نه و یاده وه ری ته وانه ی ته و ئامازه زمانه وانیانه که ده یان بیستین، ته وسا تځده گه یین ځمه ځگای نووسهر «تځکست» و ځمه ځگای خو ځنهر «ئسته ی ئمه» یه ځکه ځمه ځگان، به ځام دابه ش بوونه ته سهر م تیغه کانی ده نگ له یاده وه ری، ته و ده نگانه ی فیگور ځکیان نییه، ته نیا له ځای ده نگي ناو زه مه نی ئهرشیفکراو ده گه ځانه وه ناو ژیا نمان.

لـځـړهـوه زهـمهـنـی ئـځـسته زهـمهـنـی ناـدیـاری تـځـسته، زهـمهـنـی ئـځـمهـی خوـځـنـهـره، زهـمهـنـځ هـهـرگـیز هـی ځـهـیـمی نـیـیه، چـونـکه ئـهـو لـهـناو یـهـکـځ لـه دـهـنـگـهـکاـنـی تـځـکـست تـواوـهـتـهـوه، وـهـک چـځـن دـهـنـگـی ئـځـمـهـش بـوـوـهـتـه بـونـیـادـی دـهـنـگـی ناو تـځـکـست و بـهـهـمـوویـان گـوتـارـځـکی کـه ځـنـهـځـالیـان خوـځـقـانـدووه، ئـهـوـهـیـان لـهـلـاپـه ځـهـکاـنـی داهاـتـوو لـهـسـهـری دـهـوـهـسـتـین.

بـځـی ئـځـسـتـهـی ئـځـمـه لـهـناو تـځـکـست وـنـه؟ ئـهـو وـنـبوونـی ئـځـسـتـه نـیـیه، هـځـنـدهـی تـځـکـست ئـځـسـتـه دـهـبـاـتـهـوه ناو ځـاـبرـدوو، بـردـنـه ناو ځـاـبرـدوو، نـهـک هـهـر پـځـوـهـندـی بـه نـځـسـتـالـځـجـیاو نـیـیه، بـه ځـکو گـهـمـژهـیـیه وـا تـځـبـگـهـیـن ئـهـو گـه ځـاـنـهـوـهـیـه بـځ نـځـسـتـالـځـجـیا.

ئـهـو چـوونـه ناو دوو زهـمهـنـه، لـځـړهـدا ئـځـسـتـهـی خوـځـنـهـر و یـاـدـهـوـهـری تـځـکـست خوـځـقـانـدنـی مـهـعـرـیـفـه و مـځـووو، هـهـرـدووکیـان لـهـناو رـځـماـنـهـکـهـدا بـهـرـجـهـسـتـه دـهـبـنـهـوه، مـځـوو لـه یـاـدـهـوـهـری دـهـرـدـهـکـهـو ځـت، بـه ځـام ئـهـو یـاـدـهـوـهـریـه لـهـناو تـځـکـست بـووه بـه یـاـدـهـوـهـری زماـن، لـځـړهـدا زماـن نو ځـنـهـرایـه تـی نـهـوـهـکاـن دـهـکاـت، ئـځـسـتـهـش چـهـنـده سا تـی زهـمهـنـی خوـځـنـهـره، هـځـنـدهـش زهـمهـنـی تـځـکـسـتـه، کـه بـهـدوای چـځـبوونـهـوـی سـځ بـهـشـی ځـماـنـهـکـه ئـهـوسا تـځـدـهـگـهـیـن گـځ ځـاـنـهـوـه یـاـدـهـوـهـری دـهـکاـت بـه مـهـعـرـیـفـهـی تـځـکـست.

و ځـنـه و شـتـهـکاـن پـځـوـهـندـی خوـځـنـهـره بـه تـځـکـسـتـه، پـځـوـهـنـدـیـهـک زماـنـی بـیـنـیـن دـهـیـخو ځـنـځـت، لـه دـهـرکـهـو تـنـی گـو ځـچکـه و چـاو وـهـک دوو ئـاـمـاـژه بـځ گـرـیـماـنـهـی ئـهـفـځا تـوونـی کـه پـځـوـهـنـدـیـهـکی هاوـبـهـشـی بـهـو ځـنـه و شـتـهـکاـن هـهـیـه، لـهـبـهـر ئـهـوـی "ئـهـفـځا تـوون بـه جـهـنـگـځ هـه ځـسا کـه مـهـبـهـسـتـی سـهـپـانـدنـی تـځـزـهـکاـنـی بـوو لـهـبـارـهـی زماـنـهـوه، وـهـک ئـاـمـراـز ځـکی گـوزـارـشـت کـه مـهـبـهـسـتـځـکی فـځـرکـاری هـهـبـوو" علم النص/ جـولـیا کـرـیـسـتـیـفا، تـرـجـمـه (فـرید الزاـهـی) دـار التـوبـقاـل/ الـگـبـه الاولـی 1991

ئـهـوـی بـهـشـځ لـه خوـځـنـهـری ئـهـو ځـماـنـه ناـئـومـځ دـهـکاـت، ئـهـو لـځـجـیـکی رووداوـهـیـه کـه لـه ئـاسـتـی تـیـځـری ئـځـمـه بـه نـهـبوونـی سـځـنـتـهـری تـځـکـست ناوـی دـهـبـهـیـنـهـوه، کا تـځـک سـځـنـتـهـر بوونـی نـهـبوو، ئـهـو دـهـمـه گـرـنـگـتـرین پـرـسـیـار پـځـوـهـندـی نـیـیه بـه کارهـکـتـهـر و ځـووداو، بـه ځـکو پـرـسـیـار لـه چـیـه تـی نووسـین دـهـبـځـته ځـا ځـی گـوماـن لـه نـځـوان مـهـعـرـیـفـهـی ئـځـمهـی خوـځـنـهـر و مـهـعـرـیـفـهـی تـځـکـست.

گـرـفـتـی ئـځـمـه خوـځـنـهـر لـه هاوـز ځـهـوـهـیـه نا تـواونـیـن گـوماـن لـه مـهـعـرـیـفـهـی خوـځـنـهـریـمان بـکـهـیـن، بـځـیـه گـوماـن لـه مـهـعـرـیـفـهـی تـځـکـست دـهـکـهـیـن، مـهـگـهـر تـهـنـیا لـه سا تـځـکـدا ئـهـگـهـر تـځـکـست بـهـرـهـمـځـکی وـهـرگـځ ځـځـدراو بـځـت بـځ زماـنـی کـورـدی، ئـهـوسا گـوماـن لـه مـهـعـرـیـفـهـی خوـځـنـهـریـمان دـهـکـهـیـن، ئـهـو ځـماـنـه لـه دـهـرـهـوـی چـاوـهـروا نـیـیهـو شـت ځـکی تـرماـن پـځ نـیـشاـن دـهـدا ت، بـځـیـه لـهـلای زـځـرـبـهـماـن ځـځـرا بـه لـځـجـیـکی مـهـعـرـیـفـی ځـماـن دـهـبـځـت رـهـخـنـهـی ئـاـراـسـتـه

بکهین، مه‌گەر ته‌نیا له سات‌کدا بتوانین میکا‌نیزمی ت‌گه‌یشتن له ت‌کست و گومان له مه‌عریفه و پرسیاره‌کانمان بکهین.

ل‌هره‌دا ئه‌گەر له وانگه‌ی ژاک دیریدا سه‌یری نووسین و هه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی س‌نتهر بکهین، ئه‌وا پرسیاره‌ی منی خو‌نهر له هاوز ده‌گرت به‌گومان له مه‌عریفه‌ی خودییا‌نهم ب‌مان، له‌و کاته‌دا پ‌ویستم به‌وه ده‌ب‌ت بگه‌م‌وه سه‌ر مه‌عریفه‌ی فه‌لسه‌فی ب‌هه‌وه‌شاندنه‌وه‌ی س‌نتهر، به‌ام ئایا ئ‌مه ئه‌وه ده‌که‌ین؟ ئه‌وه ک‌شه‌که‌مانه که نه‌مانکرد، نائوم‌د ده‌بین و حوکمی هه‌ا به‌سه‌ر ت‌کست ده‌ده‌ین، ب‌ ئه‌وه‌ی بتوانین له ت‌کست ت‌بگه‌ین که ئه‌و ر‌مانه‌ی دلاوه‌ره پ‌ویسته بچینه‌وه سه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ی دیریدا که پرس‌ی “له‌ کو‌وه نووسین ده‌ست پ‌ ده‌کات، له‌ کو‌ و که‌ی شو‌نه‌واری که‌م ده‌ب‌ته‌وه؟ که‌ دا‌یده‌نا به‌ ه‌گ‌کی هه‌اوبه‌ش ب‌ ئاخاوتن و نووسین، ب‌ نووسین به‌ مانا باوه‌که‌ی؟ له‌ کو‌ و که‌ی له‌ نووسینه‌وه ب‌ ئه‌و‌یتر ده‌په‌ینه‌وه ب‌ نووسین به‌ مانا فراوانه‌که‌ی، ب‌ نووسین به‌ مانا ته‌سه‌که‌که‌ی؟” الشکل و الخ‌گاب/محمد الماکری، المرکز الپقافی العربی(بیروت) 1991 ص82.

ئه‌و پرسیارانه‌ ده‌رگایه‌کی گرنگه‌ ب‌ ت‌گه‌یشتن له‌ نووسین وه‌ک پرس‌کی ناو ئه‌و ب‌مانه، چونکه سه‌ره‌تای نووسین پ‌وه‌ست نییه به‌ زه‌مه‌نی ک‌ن‌ل‌ج‌ی به‌شه‌کانه‌وه، ب‌ ئه‌وه‌ی خو‌نهر سه‌رسامی رووداو دا‌ینه‌گرت، به‌کو کاریگه‌ری ک‌یاد داگیری بکات، پ‌ویستی به‌م‌نتا‌ج‌کردنه‌وه‌ی رووداوه‌کان نییه، به‌قه‌د ئه‌وه‌ی که‌مبوونه‌وه‌ی شو‌نه‌واری توندوتیژی و و‌نا‌کردنه‌کانی ئه‌و د‌خه‌ سادییه‌ی زمان له‌ری ده‌ست‌بردن ب‌ جه‌سته‌ی ئه‌و‌یتر و جن‌ودان وه‌ک توندوتیژی ه‌م‌زی، ئه‌و دوو و‌نه‌ به‌رجه‌سته‌کراو و ه‌م‌زیه‌ د‌خ‌کی سروشتی ناو ژیا‌نی کولتوو‌ریمان، که پ‌وه‌ندی ن‌وان نووسینی ت‌کست و ئاخاوتنی خو‌نهر له‌ته‌ک ت‌کست ساتی بیرکردنه‌وه‌یه له‌ توانه‌وه‌ی چه‌مکی ئ‌مه له‌ناو زمان‌ی ت‌کست‌دا، ئه‌وه پرسیاره‌ گرنگه‌که‌ی د‌زینه‌وه‌مانه له‌ناو ب‌مانه‌که‌دا.

ل‌هره‌دا ب‌ ئه‌وه‌ی ئاخاوتنی ئ‌مه له‌ناو په‌راو‌زی نووسین نه‌م‌ن‌ته‌وه، ئه‌و د‌خه‌ دیریدا به‌ فارماگ‌ن ناوی ده‌بات، که ئاماژه‌یه ب‌ ژه‌هرخوا‌ردنه‌که‌ی سوکرات، ئه‌و فه‌یله‌سووفه‌ی نه‌ینووسی و ته‌نیا قسه‌ی کرد، له‌ری فارماگ‌نه‌وه ئیتر ئاخاوتن ده‌مر و نووسین د‌ته‌ بوون، ئه‌وه‌ش ده‌مانباته سه‌ر ئاراسته‌ی دووهم که زانستی بووسینه و دیریدا ئه‌وه‌یان به‌ گرامات‌ل‌ج‌یا ناو ده‌بات.

ره‌خنه‌ی ئ‌مه و قسه‌کردنمان له‌ ت‌کسته‌کان ب‌ ئه‌وه‌ی سنووری ک‌م‌نت و نامه‌ی هاو‌یه‌تی و قسه‌کردنی زاره‌کی به‌ج‌ ب‌ت، پ‌ویسته له‌ پ‌ش

دځی فارماگان ځی زگار بکات و بهم ژههره سوکراتیبه بته ناو نووسینهوه، تا نووسین وهک گرامات لځیا گفتوگ له ناخاوتنهوه بکات به تځکت کی دهلالی ب نووسینهوهی سهر له نو کی تځکت. چه مکی گځانهوه بهو فځمه ناتهبایه دهیخاته وو، بهته نیا تځکشان دنی زهمه نی و یه کهی شوځنکات نیه، به کو گځانهوه له ئاست رووداوک و یهک گځهروهو دهرباز دهکات، ئهوهش ستراتیجی گوتاره له رمانی هاوړ، گوتاره ئهده بییه که خوځقاندنی دید کی تره ب گځانهوه، کوشتنی گځهروهو هیکایهت ځی و نووسینهوهیه تی له ناو هیکاته کانی ئمه دا، ئهوهش واده کات هاوړ له تهک ځمانی «مه رگی تا قانهی دووهم» ی بهختیار عهلی بهدوو نموونهی جیاوازی گځانهوه له ئهده بی ئمه دهر بکه وټ، ئه و دوو تځکسته ستراتیجی گوتار تیایدا گځینی شوازی گځانهوهیه له ناو ځمانی کوردیدا، بهو پیهی زمان و کاره کتهر و شوځن به تهواوی سهره وژر ده بنهوه و له ناو فره گځانهویدا گځانهوه گوتار کی تر به تځکت ده به خشت، ئهوهش زه وینه یهک ده خوځقندت ب چنیه تی فره گځانهوه یی له دنیای تځکتی ئمه دا.

ئهوهش دیال ځکړدن کی هه میشه یی نځوان ده نگه کانه، که ژلیا کریستیفا به گوتاری که نه قلی ناوی ده بات، ئهوه ژه نه قال کی هاو بهشی نووسهر وخوځنهره له ناو ده نگه کانی تځکتدا، ئه و حا ته هاو بهشی ئمه له رمانه که دا چه نده پوهسته به ستراتیجی گوتار، هندهش ئه و ستراتیجه ب ځی ده بتهوه به گوتاری که نه قلی، ئه و ئاگای گځانهوهیه به مه بهستی خوځقاندنی که نه قلی وهک گوتار که گځانهوه و بوونی ده نگه کان دهیخوځقندت، که کاتک خوځنهرانک هځنه ی ئهوه ئاراسته ی هاوړ بکن، که ئه و زمانه بهره و زمانی شیعری هه نگاو ده نټ و دوور ده که و تهوه له زمانی گځانهوه، لره دا کځشه که وابهسته ی کځشه کی بونیادی و گوتاره که یه، ئه و هځنه یه له ههر کاتکدا سهری هه دا گوزارشت له بئاگای ده کات، بچی؟

ئمه کاتک باس له گوتاری که نه قلی ده که ین، ده بټ بزانیځ ئهوه دلاوهر ره حیمی نیه زمانی شیعری ده باته ناو گځانهوه، به کو ئهوه وابهسته ی گوتاری که نه قلییه، له نځوان میخائیل باختین و ژلیا کریستیفا، بهو پیه ی پځژه سیمیل جیهی کریستیفا ئیشکړدنهوه بوو له سهر باختین، ئهوهش وایکړد گوتاره که بگه یه نټه لځیکی شیعری، بچی لځیکی شیعری؟ «له بهر ئهوه ی ځسای کی دی زمانه وانی تځده په نټ، ههروه ها ځسای ئاکاری کځمه یه تیش، که لځیکی خهونی له سهر بنیات نراوه» الکلمه و الحوار الروایه/ جولیا کریستیفا،

لـښـه وه ئه وه مان بـښـه دهرده كه وټ زمانه شيعرييه كه و لـښـه جيكه كه ي كه
لـښـه جيكه خه ونه وابهسته ي گوتاره كه ښـه ناڅا ښـه ييه كه يه، نهك هه ښـه مه كيه تي
ښـه مانووسه كه، به تايبه ت كه گوتاري كه ښـه ناڅا ي وابهسته ي ښـه مان ي
فره ده نكه، ئه وهش وهك له سهره تا ئا مازه مان بـښـه كرد كه گڼـه ښـه وه
له هاوړ ښـه دا ياده وهري زمانه، ئه ویش ئاسته كاني نووسينه له ناو
فره ده نگيدا، كه كـڼـه مه ښـه ئا مازه يه كي زمانه وانين به ناو ښـه ووداوه كان
تـڼـه په ښـه و كـڼـه چيرـڼـه كي ياده وهري زمان ده گڼـه ښـه وه.